

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 67

25. augusta 1981

Úplný slovenský preklad

Poznámka pre čitateľa: Tento historický text zachováva autorov hlas. Opisované sprisahania, skupinové charakteristiky a tajné vojenské udalosti sú tvrdeniami Dr. Betera; preklad ich nepredkladá ako overené historické fakty ani ako stanovisko prekladateľa.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 25. augusta 1981 a toto je môj AUDIO LIST® č. 67.

Pred dvadsiatimi rokmi, 14. augusta 1961, svet šokovala správa z rozdeleného Berlína. Východní Nemci celé roky húfne odchádzali na Západ prechodom z východného do západného Berlína. Tento prúd sa mal zastaviť. Stavali múr, ktorý mal rozdeliť obe polovice mesta. Pred 20 rokmi sme v úplnom ohrození sledovali výstavbu Berlínskeho múru; ale, priatelia, poučili sme sa len veľmi málo.

Dnes sa stavajú nové múry, ktoré majú zadržať ľud, ale ľudia spia a múry nevidia. Opäť sa rozdeľuje celý národ — nie fyzickými múrmi, ale neviditeľnými rozpormi medzi jeho vodcami. Tou krajinou, priatelia, sú Spojené štáty a tým ľuďom ste vy a ja.

Najdôležitejšími múrmi každej diktatúry nie sú tie, ktoré postavili ruky, ale múry mysle a srdca. Keď sa vybudujú múry, ktoré ľudí oberajú o informácie, stávajú sa zraniteľnými. A keď múry nenávisti vytlačia schopnosť premýšľať, ľud prestáva byť slobodný. Slobodné informačné kanály v Amerike sú na dôležitých miestach pomaly, ale isto dusené.

Tento mesiac, 7. augusta, po 128 rokoch vydávania zanikli noviny Washington Star. V minulých AUDIO LISTOCH som Star často citoval z jediného dôvodu: boli to oveľa lepšie noviny než Washington Post. Boli objektívnejšie, lepšie napísané a v mnohých prípadoch jednoducho čestnejšie. Washington, D.C., údajné hlavné mesto západného sveta, má teraz už iba jedny noviny. A tie sú niekedy slúžkou vlády, žijúcou z vládnych darov a spojení s CIA. Post nebol vždy taký, ale dnes je to jediné, čo vo Washingtone zostalo — ľudia boli v podstate odstrihnutí.

Vláda Spojených štátov potichu a nenápadne nadobúda črty dvoch protichodných síl naraz — fašizmu a bolševizmu. Vnútri vlády Spojených štátov zúri obrovský boj o moc. Teraz nemožno predpovedať, ktorá skupina zvíťazí, ale obe mocenské frakcie majú jedno spoločné: obe chcú okolo vás a mňa vybudovať múry diktatúry.

Moje tri osobitné témy v tomto AUDIO LISTE sú:

Téma č. 1 — NEČAKANÉ ZNOVUZRODENIE AMERICKÉHO ZLATÉHO ŠTANDARDU

Téma č. 2 — VYNORENIE SA ŽIDOVskej OTÁZKY V AMERIKE

Téma č. 3 — LÍBYJSKÝ VZDUŠNÝ SÚBOJ A SKRYTÉ NÁMORNÉ VOJNOVÉ HRY

Téma č. 1 — Entita prezident Reagan rád vo svojich prejavoch hovorí, citujem: „Bol som demokratom dlhšie, než som republikánom.“ Aj jeho hrdinovia z Oválnej pracovne Bieleho domu sú častejšie demokrati než republikáni. A hrdinom, o ktorom od nášho prezidenta-herca počúvame najčastejšie, je

Franklin D. Roosevelt. Takzvaná Reaganova administratíva bola od začiatku modelovaná podľa postupov, ktoré v tridsiatych rokoch zaviedol FDR. Rovnako ako FDR sa súčasná administratíva pokúsila rozbehnúť veľké zmeny federálnych politík okamžite. Výkonná moc teraz, rovnako ako vtedy, tvrdí, že má verejný mandát prevalcovať odpor Kongresu ako parný valec. A hoci dnes vyzerajú inak, skutočné otázky sú opäť tie isté ako v tridsiatych rokoch: rozpadajúce sa hospodárstvo, približujúca sa vojna a politická budúcnosť Spojených štátov.

Na domácej úrovni sa rok 1981 chveje dutými ozvenami roku 1933. Dnes však existuje aj jeden zásadný rozdiel. V roku 1933 bola za trónom iba jedna hlavná moc, ktorá ovládala vládu Spojených štátov. Dnes, v roku 1981, sa o kontrolu nad vládou uchádzajú dve mocné frakcie. Za zatvorenými dverami prebieha obrovský mocenský boj, ktorý postihol vládu Spojených štátov schizofréniou. Tvorba politiky sa zmenila na sériu potýčok medzi týmito dvoma mocenskými skupinami. Vláda preto kľučkuje sem a tam. Najvyšší predstavitelia, ako ministri zahraničných vecí a obrany, sa neustále verejne preťahujú. To všetko odzrkadľuje veľký mocenský boj za zatvorenými dverami.

Na jednej strane stoja korporálni socialisti Rockefellerovho kartelu. Za čias FDR pred piatimi desaťročiami to bol prevažne ropný kartel. Odtiaľ vyrástol a diverzifikoval sa na celosvetové korporátно-socialistické impérium tvorené nadnárodnými spoločnosťami.

Na druhej strane súčasného mocenského boja v Amerike stoja štátni socialisti — bolševici. Rovnako ako Rockefellerov kartel majú bolševici za konečný cieľ „kolektivismus“. Obe skupiny chcú sústrediť všetko bohatstvo a moc v niekoľkých rukách — konkrétne vo svojich vlastných. Bolševici to však chcú urobiť inak.

Korporálni socialisti Rockefellerovho kartelu chcú, aby ich vlastné obrovské korporácie boli skutočnými pánmi spoločnosti. Bolševickí štátni socialisti naproti tomu chcú, aby vláda bola všemocná. Prostredníctvom vlády chcú priamo ovládať výrobné prostriedky cez znárodnené odvetvia.

Po celé desaťročia, od roku 1917 až donedávna, mali tieto dve kolektivistické sily vlastné oddelené mocenské základne. Rockefellerov korporátny socializmus vládol v Amerike, kým štátno-socialistickí bolševici ovládali Sovietsky zväz. Obe strany sa stretávali iba na medzinárodnej úrovni a za týchto podmienok pôsobili ako tajní spojenci. Za posledných päť rokov sa však všetko zmenilo. V roku 1976 odhodlaná skupina pôvodných Rusov bolševikov napokon odtrhla od kontroly Kremľa. Ich úspech bol výsledkom šiestich desaťročí neúnavného boja, ale šokoval tak bolševikov v Rusku, ako aj tunajšie Rockefellerove sily. Noví páni Kremľa nechcú mať nič spoločné s medzinárodnými intrigami, ktoré predtým uskutočňovali spolu so Spojenými štátmi. Nechcú mať nič spoločné ani s bolševikmi. Bolševikov vyhánajú z Ruska, a preto sa snažia použiť Spojené štáty ako novú mocenskú základňu. Táto situácia priviedla bolševikov do priamej súťaže s Rockefellerovým kartelom o moc nad Spojenými štátmi — a svetom!

Koncom roku 1977 som informoval, že sa tu v Amerike s pomocou Rockefellerovho kartelu rozbieha tichá nová bolševická revolúcia. Bol to zúfalý pokus týchto dvoch skupín, niekdajších medzinárodných spojencov, spojiť sily na domácej úrovni. Vtedy boli Rockefellerovci aj zvrhnutí bolševici z Ruska zaujatí snahou zastaviť nových ruských vládcov. Bol to klasický príklad známej starej zásady: „Nepriateľ môjho nepriateľa je môj priateľ.“

Rockefellerov kartel sa namiesto toho naučil, že nepriateľ môjho nepriateľa je niekedy tiež mojím nepriateľom. Začiatkom roku 1979 tu bolševici začali totálny útok s cieľom vyrvať Rockefellerovcom úplnú kontrolu. Ako som podrobne uviedol v minulých AUDIO LISTOCH, celkom sa im to nepodarilo, ale Rockefellerov kartel bol ťažko zranený. Správanie Spojených štátov už viac než dva roky odzrkadľuje jeden základný fakt: nikto tu jasne a rozhodne nevelí. Boj namiesto toho pokračuje.

Vo februári 1979 som v AUDIO LISTE č. 43 informoval, citujem:

„Čoskoro sa tu v Spojených štátoch začne nevyhnutný vnútorný konflikt. Na jednej strane stoja korporátni socialisti Rockefellerovho kartelu, ktorý je teraz bez hlavy. Na druhej strane stoja bolševickí štátni socialisti.“

Priatelia, práve tento vnútorný konflikt sa teraz denne prejavuje v správaní takzvanej Reaganovej administratívy.

Teraz môžem odhaliť, že Rockefellerov kartel, ktorý bol pred dvoma rokmi takmer vyradený, sa prekvapivo mocne vrátil. Bolševici tu naďalej ovládajú americkú zahraničnú politiku prostredníctvom účinnej kontroly nad našimi vojenskými silami. V hospodárskej a politickej oblasti sa však teraz zdá, že navrch má Rockefellerov kartel. Priatelia, túto výhodu chcú použiť v ohromujúcich úskokoch na obnovenie vlastnej moci. Tunajší mocenský boj sa začína meniť na preteky s časom. Rockefellerova skupina nemá silu jednoducho doraziť bolševikov a platí to aj opačne. Každá frakcia sa preto pripravuje maximálne využiť vlastné silné oblasti. V tejto téme a v téme č. 2 opíšem pripravovaný dvojité hospodársky a politický úder Rockefellerových záujmov. Ak sa to podarí uskutočniť dostatočne rýchlo, korporátni socialisti veria, že tunajších bolševikov úplne zmietnu. Ako však opíšem v téme č. 3, bolševici im nemienia dať toľko času. Skôr než ich možno zastaviť, chcú dosiahnuť vlastný cieľ — PRVÚ JADROVÚ VOJNU.

Hospodárske prekvapenie, ktoré sa chystám zverejniť, väčšinu Američanov šokuje. Už ho však predznamenal plány, o ktorých som predtým dvakrát informoval.

Prvým bol plán propagačného triku s precenením zlata, o ktorom som informoval v novembri 1980 v AUDIO LISTE č. 60. Údajné americké zlaté rezervy sú v súvahách ministerstva financií a Federálneho rezervného systému uvedené za starú oficiálnu cenu 42,22 dolára za uncu. Ako vy aj ja vieme, v skutočnosti nemajú veľkú časť uvedeného zlata. Tieto súvahy sú podvodné. Plán, o ktorom som informoval vlani v novembri, však počítal s precenením našich neexistujúcich zlatých rezerv na súčasnú trhovú cenu. Na papieri by tak pri súčasných cenách naše zásoby zlata vyzerali v dolároch desaťkrát väčšie. Celou myšlienkou plánu bolo posilniť falošnú predstavu, že Amerika má obrovskú zásobu zlata. O niekoľko týždňov sa trik s precenením zlata začal vynárať. Prvýkrát po mnohých rokoch bol zverejnený významný článok o úschovni zlata vo Fort Knox. Prostredníctvom syndikácie vyšiel v celých Spojených štátoch aj v mnohých ďalších krajinách. Ako som rozobral v AUDIO LISTE č. 61, článok všade odkazoval iba na trhovú cenu zlata. Starú oficiálnu cenu úplne ignoroval.

Ďalším prvkom plánu hospodárskeho šoku je ten, o ktorom som prvýkrát informoval vlani v apríli v AUDIO LISTE č. 63. Netýkal sa zlata, ale samotnej meny. Hovorím o pláne zrušiť 100-dolárovú bankovku.

Keď som prvýkrát informoval o pláne odstrániť 100-dolárovú bankovku, dostal som o tom množstvo pošty. Ľudia boli ohrození. Môžem vám však oznámiť, že plán pokračuje. Odkedy som ho zverejnil v AUDIO LISTE č. 63, bol v Kongrese predložený najmenej jeden návrh zákona, ktorý by urobil to, čo som opísal. V AUDIO LISTE č. 63 som vás tiež vyzval, aby ste poslali entite prezident Reagan telegrafické správy o našom chýbajúcom zlate. Konkrétne som vás vyzval, aby ste ho žiadali preskúmať rozdiel 165 miliónov uncí vo vlastných údajoch ministerstva financií. Nedávno som uviedol, že som v reakcii nikdy nepočul priamo z Bieleho domu ani jediné slovo, a stále je to pravda. Teraz som však dostal kópie listu, ktorý dostali viacerí z vás. Ďakujem, že ste ich poslali, a myslím si, že by som sa k nim mal na chvíľu vyjadriť.

V každom prípade, ktorý som videl, odpoveď na vašu telegrafickú správu tvoril list ministerstva financií. List sa začína, citujem: „V mene prezidenta Reagana vám ďakujeme za váš list týkajúci sa auditu zlatých zásob Spojených štátov.“ Potom opisuje takzvaný audit zlata, ktorý vraj prebieha od roku 1975 po častiach. K listu je priložená kópia najnovšej správy o tomto údajnom audite zlata.

Moja prvá poznámka je, že tento list a príloha vôbec neodpovedali na otázku položenú vo vašich telegrafických správach. Týkala sa očividného rozdielu 165 miliónov uncí zlata medzi dvoma dokumentmi ministerstva financií. List ministerstva sa nikde o tomto rozdieli ani nezmieňuje, nieto aby sa ho pokúsil vysvetliť. Fakt č. 1 teda znie: prezident ani ministerstvo financií vám nepreukázali ani tú zdvorilosť, aby odpovedali na vašu otázku. Namiesto toho sa pokúsili odvieť vašu pozornosť hovorením o niečom inom. Tým niečím je, samozrejme, údajne pokračujúci audit zlata. Dalo by sa o ňom povedať priveľa na to, aby som tu zachádzal do podrobností. Stačí povedať, že takzvaný opakovaný desaťročný audit je úplne podvodné usporiadanie. Každé leto používa na niekoľko týždňov inú skupinu vysokoškolských študentov, ktorí presúvajú tú istú zásobu bezcenného zlata v cele č. 33 tam a späť. Má udržiavať falošný audit vykonaný tesne po takzvanej „prehliadke zlata“ vo Fort Knox v roku 1974. Ak chcete vedieť viac podrobností, odkazujem vás na moju hovorenú AUDIO KNIHU nahranú v marci 1975. Má názov: „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX A ČO PRE VÁS ZNAMENÁ“. Pointa, ktorú chcem zdôrazniť, je, že údajná Reaganova administratíva iba predstiera hľadanie skutočných liekov na naše hospodárske problémy. Nepočúvajú vás a neposkytnú priestor nikomu, kto chce odhaliť pravdu o našich zásobách zlata. Precenenie zlata a odstránenie 100-dolárovej bankovky majú byť namiesto toho súčasťami hospodárskej mocenskej hry. Priatelia, náš budúci novodobý FDR, entita prezident Reagan, plánuje čoskoro ohromiť svet. Urobí to tým, že Ameriku vráti k niečomu, čo bude vyzerať ako zlatý štandard.

Koncom minulého roka Kongres prijal zákon vyžadujúci vytvorenie federálnej komisie, ktorá preskúma úlohu zlata v našom menovom systéme. Federálne komisie sa však nikdy nevytvárajú nekontrolované ani s otvoreným koncom. Od federálnej komisie sa nikdy nechcú ani nepovoľujú prekvapenia. Vláda najprv rozhodne, aké závery chce od komisie počuť, a potom komisiu zostaví tak, aby bolo zaručené, že odporučí všetko, čo sa požaduje.

Presne to sa urobilo s „Federálnou komisiou pre zlato“. Kongres vlani nariadil, aby bola vytvorená včas na predloženie správy do 7. októbra tohto roka. Keď sa však vlani v januári ujala moci nová administratíva, ministerstvo financií vytvorenie Komisie pre zlato stále odkladalo.

Vznikla až 22. júna a prvé zasadnutie Federálnej komisie pre zlato sa konalo iba minulý mesiac, 16. júla. Prebehlo za zatvorenými dverami, bez verejných pozorovateľov, bez vypovedajúcich svedkov a bez zápisnice. Rovnako ako všetky dôležité federálne komisie je aj Federálna komisia pre zlato „uzavretým klubom“. Tvoria ju štyria (4) kongresmani, traja (3) senátori, traja (3) členovia Rady guvernérov Federálneho rezervného systému vo Washingtone, dvaja (2) poradcovia Bieleho domu a štyria (4) nominálne verejní členovia. Predsedom nie je nikto iný než samotný minister financií. A aby skupinu viedla požadovaným smerom, výkonnou riaditeľkou štúdie je ďalšia zasvätená osoba, Dr. Anna Schwartzová.

Malý kontingent štyroch takzvaných „verejných“ členov Komisie pre zlato bol ručne vybraný podľa ich známych názorov na zlato. Každý, kto by mohol vyvolať skutočné vlny, bol starostlivo vylúčený. Výrazným príkladom je môj priateľ pán Edward Durell. Ponúkol sa, že bude vo Federálnej komisii pre zlato pracovať úplne na vlastné náklady. Priniesol by rozsiahlu dokumentáciu a viac než desaťročné intenzívnej činnosti v oblasti našich zlatých rezerv. Komisii by priniesol skutočné odborné znalosti o zlate. Jeho vymenovanie údajnej Reaganovej administratívy veľmi odporúčali predstavitelia podnikateľov a dokonca niekoľkí kongresmani. Pevne ho však odmietli, pretože vie priveľa!

Keď už je ručne vybraná Federálna komisia pre zlato bezpečne vytvorená, má údajne rýchlo dohnať stratený čas. Kongres možno požiadať o predĺženie lehoty do 1. januára 1982, ale aj to by ponechalo málo času na serióznu štúdiu menovej budúcnosti Ameriky. Našťastie pre členov Komisie pre zlato boli jej závery už vopred určené. Na dosiahnutie týchto cieľov má byť s vedomím alebo bez vedomia použitý dokonca aj kongresman Ron Paul, člen komisie.

Keď Federálna komisia pre zlato vydá správu, jej odporúčania majú pripraviť pôdu pre dramatický prezidentov krok. Začiatkom roku 1982 sa majú naraz vykonať dve veci. Jednou bude zrušenie starej oficiálnej ceny zlata 42,22 dolára za uncu a umožnenie, aby cena zlata „plávala“. Druhou časťou oznámenia bude žiadosť Kongresu o obnovenie krytia dolára zlatom. Podľa súčasného plánu pôjde o 20-percentné krytie zlatom založené na trhovej cene zlata. Dolár a zlato budú v podstate spoločne „plávať“ na medzinárodných trhoch. Pre domáce účely sa však bude tvrdiť, že ide o nový zlatý štandard, ktorý obnoví stabilitu dolára. Prvýkrát od roku 1968 bude existovať regulátor alebo brzda množstva dolárov.

Priatelia, bude to iba pseudozlatý štandard, nie skutočný. Vy ani ja nebudeme môcť vojsť do banky a vymeniť dolárovú bankovku za zlato. Neotvorí sa ani medzinárodné zlaté okno, ktoré prezident Nixon zatvoril pred 10 rokmi práve tento mesiac. Účinky Reaganovho pseudozlatého štandardu budú iba dočasné, potrvajú rok či dva — a aj to za predpokladu, že medzitým nebude vojna. Napriek tomu to bude majstrovský ťah. Na istý čas zmení vnímanie dolára. Bude vyzeráť ako mocný útok proti inflácii v Amerike. Tento dojem neskôr posilní odstránenie 100-dolárovej bankovky. Hoci nepôjde o pravý zlatý štandard, jeho účinok na trhu bude dramatický.

Vo vzťahu k menám Európy a Japonska sa bude zdať, že dolár je oveľa hodnotnejšie kupovať a držať. Nenechajte sa však oklamať! Istý čas sa bude zdať, že rozkvet takzvaného všemocného dolára sa vrátil. Priatelia, bude to ilúzia, pretože obrovské škody spôsobené infláciou za posledných 10 rokov sa neodstránia. Iba sa dočasne zastavia.

Priemernému pracujúcemu mužovi a žene to môže poskytnúť nanajvýš dočasnú prestávku, nič viac. Pre korporátnych socialistov Rockefellerovho kartelu, ktorí to organizujú, však bude pseudozlatý štandard bonanzou. Obrovské americké nadnárodné spoločnosti v posledných rokoch vydali v Európe dlhové nástroje za stovky miliónov dolárov. Urobili to, keď bol dolár slabý, pričom dlh bol splatný vo švajčiarskych frankoch, západonemeckých markách a ďalších vtedy silných menách. Teraz, keď tieto dlhy dospievajú, dolár sa opäť posilňuje. Tento manéver umožní splatiť dlhy v Európe alebo inde menami, ktoré budú umelo lacné. Týmto aj ďalšími spôsobmi sa to všetko premení na obrovské zisky Rockefellerových nadnárodných spoločností.

Súkromne vlastnená a ovládaná Federálna rezervná korporácia zároveň vytvára v tejto krajine rekordne vysoké úrokové sadzby. To tu vytvára obrovské príležitosti pre korporátnych socialistov dvoma spôsobmi.

Po prvé, politiky Federálneho rezervného systému vyvolávajú depresívny účinok na americký priemysel a podnikanie. Základné odvetvia ako oceliarstvo, automobilový priemysel a bývanie sú nútené prepúšťať pracovníkov. Bankroty sa šíria. Vlastníci neschopní splácať dlhy prichádzajú o nehnuteľnosti vrátane poľnohospodárskej pôdy. Veľké aj malé podniky sa stávajú zraniteľnými voči prevzatíu. Nastal čas fúzií, keď obri pohlcujú menších súperov — zlúčte sa alebo zomrite.

Politiky Federálneho rezervného systému okrem vytvárania tejto zraniteľnosti voči prevzatíu priťahujú peniaze do veľkých členských bánk, ktoré môžu situáciu využiť. Takzvané „horúce peniaze“ z iných krajín prúdia do Spojených štátov, aby využili tunajšie vysoké úrokové sadzby. Veľké banky tieto peniaze následne recyklujú na financovanie fúzií a prevzatí v prospech niekoľkých vyvolených

gigantov. To všetko posilní takzvaný zlatý štandard, ktorý teraz liahnu korporátni socialisti.

Bolševický vplyv vo Federálnom rezervnom systéme a ďalších kritických finančných oblastiach sa zároveň v posledných mesiacoch oslabil. V hospodárskej oblasti teraz väčšinu rozhodnutí robí Rockefellerov kartel. Odráža sa to v nedávnych jemných zmenách postoja Federálnej rezervnej korporácie k zápasiacim bankám. Tunajší bolševici chcú zvrhnúť obrovské banky, ktoré boli dlho významným zdrojom Rockefellerovej moci. Federálna rezervná korporácia sa však teraz pripravuje zachrániť každú veľkú banku ohrozenú nesplácaním obrovských úverov zahraničným štátom. Pred niekoľkými dňami „Fed“ oznámil aj to, že sporiteľniam a úverovým družstvám v ťažkostiach poskytne úvery s pomerne nízkym úrokom.

Hospodárska krajina sa neustále mení vďaka vnútornému boju medzi štátno-socialistickými bolševikmi a korporátno-socialistickým Rockefellerovým kartelom. Budú prichádzať prekvapenia, ktoré nedokážem predpovedať ja ani nikto iný. Zatiaľ však na hospodárskom fronte v Amerike presadzuje svoju vôľu najmä Rockefellerov kartel. Pokiaľ ide o hospodárstvo, kartelu prospievajú dokonca aj vládne politiky.

Korporátni socialisti prostredníctvom hospodárstva rýchlo pracujú na tom, aby na domácej pôde odobrali moc vláde a sústredili ju vo vlastných rukách. Horúčkovo sa snažia uskutočniť mnohé časti tajnej novej ústavy pre Ameriku, ktorú som prvýkrát zverejnil v roku 1975. Podľa ich tajnej novej ústavy by všetok priemysel ovládali takzvané úrady tvorené gigantmi priemyslu. Vládna regulácia by bola odstránená, presne ako sa o to teraz snaží údajná Reaganova administratíva. Malé podniky by existovali iba z vôle veľkých a ich činnosť by obmedzovali licencie. Skutočná hospodárska moc krajiny by skrátka prostredníctvom fúzií a iných prostriedkov ležala v rukách korporátnych socialistov. Presne to sa deje práve teraz.

Priatelia, mnohé z manévrov, o ktoré sa Rockefellerov kartel teraz pokúša, pochádzajú z plánov vytvorených dávno. Dnes sa však vykonávajú v prostredí, ktoré nikto nepredvídal. Korporátni socialisti Rockefellerovho kartelu dnes bojujú s tunajšími bolševikmi na život a na smrť. Rockefellerova skupina sa tu snaží veľmi rýchlo zhromaždiť hospodársku moc v obrovskom rozsahu. Ak sa jej podarí získať v Amerike nespochybniteľnú hospodársku moc, bude to prvý veľký úder kartelu proti bolševikom. Povedie priamo k druhému úderu proti bolševikom v politickej oblasti.

Hospodárska moc sa premieňa na politický vplyv. Ak Rockefellerova skupina presadí svoju vôľu, jej pripravovaný politický úder proti tunajším bolševikom bude rozhodujúci. Ako opíšem v téme č. 2, ide o knokautujúci úder navrhnutý tak, aby úplne rozbil tunajšiu bolševickú moc. Ak budú korporátni socialisti úspešní, Ameriku roztrhajú vnútorné krčie omnoho horšie než občianska vojna. Ak však neuspeli, bolševici veria, že ich vlastné plány na ovládnutie Ameriky a napokon sveta už nikto nezastaví. Téma č. 2 — Minulý mesiac, v piatok 17. júla, sa novinári v Bielom dome pripravovali na oznámenie. Spojené štáty sa rozhodli zrušiť svoje krátke embargo na dodávky prúdových stíhacích bombardérov F-16 krajine, ktorá si hovorí Izrael. Novinári dostali informáciu, že čoskoro možno očakávať formálne prezidentské oznámenie.

Embargo na F-16 bolo zavedené pred menej než šiestimi týždňami po izraelskom zničení irackého jadrového reaktora. Bolo také krátke, že na Izrael nemalo nijaký skutočný účinok. Ako som však podrobne uviedol minulý mesiac v AUDIO LISTE č. 66, ani nemalo mať skutočný význam. Rovnako ako každý iný americký protest proti Izraelu za posledných 33 rokov bolo krátke embargo na F-16 určené iba verejnosti. Išlo o kozmetický krok čisto na zachovanie zdania. Do 17. júla sa nestála pozornosť americkej verejnosti presunula k iným veciam, ako vždy. F-16 teda mali byť uvoľnené pre Izrael.

Očakávané oznámenie v ten deň nikdy neprišlo. Namiesto neho prišiel nový šok z Blízkeho východu. Izraelské letectvo začalo rozsiahle bombardovanie civilných cieľov v celom južnom Libanone. Zaútočilo na veľký most cez rieku Litani, vážne ho poškodilo a zabilo mnoho ľudí. Napadlo a vyhodilo do vzduchu ropovod zo Saudskej Arábie, od ktorého bol celý Libanon závislý pri dodávkach benzínu a ďalších palív. Ako oznámila BBC, ale nie americká televízia, izraelské lietadlá bombardovali každé významné mesto v južnom Libanone. A Bejrút, úbohý Bejrút — jedna vlna izraelských vojenských lietadiel za druhou burácala ponad mesto, ktoré kedysi bolo pokojnou perlou Blízkeho východu. Lietadlá americkej výroby so znakmi Dávidovej hviezdy zosielali holokaust skazy na husto obývané civilné komunity. Piloti, mnohí s dvojitém americkým a izraelským občianstvom, páchali genocídu na bezbranných libanonských civilistoch. Keď sa dym rozplynul a stony utrpenia zoslabli, rozmery libanonskej agónie vydesili svet. Pri tomto jedinom nálete zahynulo asi 300 Libanončanov, ďalších 800 bolo zranených a tisíce prišli o domov. Za dva týždne zahynulo v južnom Libanone približne 450 ľudí. V tom istom období bolo pri údajných útokoch OOP zabitých šesť Izraelčanov.

Biely dom, ktorý je dnes rozdeleným domom, sa správal, akoby ho pristihli nepripraveného. Embargo na lietadlá pre Izrael bolo potom opäť predĺžené. Spojené štáty predstierali rozhorčenie a Izrael predstieral, že je zranený.

Medzitým zazneli slová znepokojenia z nezvyčajného smeru. Hlasy, ktoré sa za normálnych okolností ozývajú na podporu Izraela, sa začínali v podstate pýtať: Čo sa tu deje? Príkladom bol článok v New York Times z 23. júla 1981. Opisoval, citujem:

„Rozšírené znepokojenie amerických Židov nad zosilnenými bojmi na Blízkom východe vrátane izraelského bombardovania Bejrútu.“

Podľa článku jeden vplyvný židovský predstaviteľ odsúdil nálet ako, citujem:

„Úplne bez akejkoľvek spoločenskej alebo strategickej hodnoty a v absolútnom rozpore s normami komunity.“

Iný sa údajne obával, že takéto činy predstavujú nebezpečenstvo pre samotných Židov. Ďalší pôsobili zmätene a nevedeli, čo si myslieť. Jeden rabín to vraj zhrnul slovami, citujem:

„Stále si nemyslím, že poznáme všetky fakty o tom, prečo Izrael urobil to, čo urobil.“

Priatelia, tieto slová nie sú ďaleko od pravdy. Faktom je, že väčšina Američanov vrátane väčšiny amerických Židov nedostáva fakty. Faktom je, že vojenské kroky Spojených štátov aj Izraela dnes ovláda vzájomne prepojená vojenská junta!

Dnešná americká vojenská politika nie je v najlepšom záujme väčšiny Američanov. Presne rovnako izraelská vojenská politika nie je v najlepšom záujme väčšiny Židov.

Pred viac než šiestimi desaťročiami sa celá plejáda významných vlasteneckých amerických Židov pokúsila zabrániť vytvoreniu sionistického štátu v Palestíne. Sionistický plán vytvoriť nový štát s názvom „Izrael“ bol podľa nich krutým a tragickým podvodom.

V prvom rade sionizmus ako politické hnutie v tých časoch zahrňal menej než päť percent (5 %) amerických Židov. Malá sionistická menšina však tvrdila, že hovorí za všetkých Židov. Antisionistickí Židia navyše vyhlásili, že sľuby sionistov nie sú iba falošnými sľubmi, ale receptom na tragédiu.

Izrael bude podľa sionistov národným domovom Židov, miestom zhromaždenia, bezpečia a odpočinku. Antisionistickí Židia odpovedali, že takzvaný štát Izrael nikdy nemôže splniť sionistické tvrdenia. Ukázali, že štát s názvom „Izrael“ nikdy nebude domovom pre viac než malú menšinu svetových Židov.

Predpovedali, že jediným skutočným výsledkom sionistického Izraela bude nekonečný konflikt, neustále sa rozširujúce krviprelievania a jedna tragédia za druhou.

Pred dvoma rokmi som v AUDIO LISTE č. 49 upozornil na prorocké varovania antisionistických amerických Židov. Dnes, o dve generácie neskôr, si tieto varovania uvedomuje len veľmi málo Američanov, židovských či nežidovských. Pred našimi očami sa však naplňajú práve tieto varovania, nie ružové sľuby sionistov.

Ako miesto zhromaždenia Židov je krajina, ktorá si hovorí Izrael, beznádejným neúspechom. Dnes, 33 rokov po jej založení, je celý počet Židov v Izraeli stále menší než počet Židov v samotnom New Yorku.

Podľa správ odišlo v rokoch 1969 až 1979 z Izraela do Spojených štátov viac než 500 000 Židov a dnes odchádza do Spojených štátov viac než 2 500 mesačne. V krajine s iba niekoľkými miliónmi obyvateľov je to krvácanie katastrofálnych rozmerov.

A kde sú všetky sionistické sľuby národného domova, v ktorom môžu Židia žiť v pokojnom bezpečí? Bol počas posledných 33 rokov ktorýkoľvek iný štát na Zemi tak sústavne a nepretržite v konflikte so svojimi susedmi ako Izrael? Napriek týmto a ďalším faktom bol do mnohých myslí úspešne vštepený sionistický obraz Izraela. Dokonca aj správy veľkých médií dnes často pripúšťajú, že izraelská lobby vo Washingtone je mocnou silou.

Dnes táto moc stojí na niekoľkých základoch. V Spojených štátoch sú štyri hlavné skupiny, s ktorých podporou môže Izrael vždy rátať v každej situácii.

(1) Jednou skupinou sú, samozrejme, otvorení sionisti v Amerike. Vždy opakujú izraelskú líniu, či je správna alebo nesprávna.

(2) Potom sú tu politickí konzervatívci. Aj keď ich konkrétne izraelské kroky môžu v súkromí rozčuľovať, zostávajú podporovateľmi. Veria, že nech sa stane čokoľvek, Izrael je americkou baštou proti Rusku na Blízkom východe. Americký židovský podnikateľ známy podporou Izraela, pán Meyer Berger, to v televíznom programe ABC „Nightline“ z 22. júla vyjadril slovami, citujem: „Veríme, že Izrael je nevyhnutným partnerom Spojených štátov. Je to nepotopiteľná americká lietadlová loď na Blízkom východe.“

(3) Treťou, veľmi veľkou skupinou sú fundamentalistickí kresťania. Presvedčili ich, že ide o skutočný Izrael, znovuzrodený biblický Izrael. Tento dojem sionisti zámerne podporovali od samého začiatku. Chazarské korene moderného Izraela, ktoré som podrobne opísal v AUDIO LISTE č. 50, sú mnohým fundamentalistickým kresťanom vo všeobecnosti neznáme.

(4) Napokon sú tu politici v dôležitých štátoch, kde možno zvrátiť výsledok volieb. Všade, kde sú demokrati a republikáni približne vyrovnaní, majú sklon navzájom sa vyrušiť. Sionistickej menšine tak zostáva moc presunúť hlasy jedným alebo druhým smerom. Peniazmi a politickou organizáciou zabezpečuje, aby jej boli zaviazaní politici, ktorí voľby vyhrajú. Tieto štyri hlavné skupiny tvoria uznávanú podporu Izraela — sionisti, konzervatívci, fundamentalistickí kresťania a zaviazaní politici.

(5) Existuje však ešte jedna skupina, ktorá je zo všetkých najdôležitejšia. Tvoria ju tí, ktorých odborníci nazývajú „malými Židmi“. Malá menšina samozvaných „veľkých Židov“, teda aktívne sionistické vedenie tu v Amerike, pôsobí na emócie všetkých ostatných. Robí všetko pre to, aby udržiavala všetkých Židov v strachu, a tým ich obranným spôsobom držala pohromade. Takzvaní „veľkí Židia“ neprestajne hovoria o holokauste a zabezpečujú, aby obavy a pochybnosti nikdy nezanikli. Pomocou emocionalita dokázala malá sionistická menšina presvedčiť väčšinu Židov, že Izrael je akosi ich vecou.

Práve americkí Židia sú zo všetkých najviac nevedomými obeťami sionizmu. Oni začínajú byť znepokojení, keď sledujú, ako Izrael odhadzuje všetky zábrany vo vojne. A, priatelia, práve oni, široká masa Židov v Amerike, začnú čoskoro trpieť za činy sionistov.

V AUDIO LISTE č. 50 som podrobne rozobral vzťah medzi dvoma politickými silami známymi ako sionizmus a bolševizmus. Obe boli ukované na živé entity v téglíku prvej svetovej vojny. Obe majú spoločné korene, ktoré tvrdia, že sú židovské, ale podľa autora nie sú. A obe politické sily dnes používajú spoločenstvo všetkých Židov ako krytie vlastnej činnosti. Bolševici, ktorí majú teraz ústredie v Amerike, pracujú ruka v ruke so svojimi sionistickými bratmi ovládajúcimi Izrael. Ich spoločným cieľom je absolútna nadvláda nad celým svetom.

V téme č. 1 som rozobral smrteľnú súťaž, ktorá teraz v Spojených štátoch prebieha medzi bolševikmi a Rockefellerovým kartelom. Rockefellerovej skupine sa napriek všetkému darí znovu získavať úplnú kontrolu v mnohých hospodárskych oblastiach. Hospodárska moc, o ktorej som hovoril v téme č. 1, sa má rýchlo premeniť na politickú moc. Ak Rockefellerove záujmy presadia svoju vôľu, Amerika je na ceste k fašizmu. Ich vzorom pre Ameriku je Hitlerovo Nemecko. Túto alternatívu teraz stavajú proti úsiliu bolševikov o marxistickú diktatúru v Amerike.

Vo svojom úplne prvom AUDIO LISTE z júna 1975 som opísal, ako sa Adolf Hitler dostal v Nemecku k moci. Stalo sa to prostredníctvom moci obrovských priemyselných spoločností tajne ovládaných Rockefellerovým združením. Vládnou štruktúrou, ktorú Hitler vytvoril, bol fašizmus, v ktorom bol veľký priemysel privilegovaným partnerom vlády. Korporálni socialisti sa dnes horúčkovo snažia tento vzor, iba ešte dôslednejšie, zopakovať priamo tu v Spojených štátoch! Tentoraz chcú, aby ich korporátne impérium bolo také mocné, že ho vláda nebude môcť ovládať. Prostredníctvom vlastných agentov vo vláde chcú presadiť svoju vôľu proti bolševikom.

Takzvaná Reaganova administratíva už začína v domácich záležitostiach ukazovať svoje fašistické farby. Protimonopolné zákony boli prakticky odložené bokom. Generálny prokurátor Spojených štátov namiesto toho dal jasnú zelenú neobmedzeným podnikovým fúziám a prevzatiam. Administratíva medzitým rýchlo stavia múry, ktoré nás všetkých majú uzavrieť vo väzení, na ktoré sa má Amerika zmeniť! Pod zámienkou kontroly prisťahovalectva sa otvára čoraz viac detenčných stredísk. Otázka preplnených väzníc sa podobne zo dňa na deň zmenila na zámienku pre obrovský program výstavby väzníc. Keď príde čas, budú všetky pripravené na zamýšľané použitie ako KONCENTRAČNÉ TÁBORY! Tunajší Rockefellerovi korporálni socialisti sa tešia na to, ako zhromaždia a umlčia svoju opozíciu. Veria, že im pritom napokon pomôžu samotní bolševici a sionisti. Rockefellerovci vždy skúmali psychologické profily svojich nepriateľov. Pri skúmaní bolševicko-sionistickej mentality našli Achillovu pätu — smrteľnú slabinu. Táto slabina, priatelia, spočíva v samotnom vykonávaní moci. Keď majú bolševici a sionisti voľnú ruku, vždy zídu príďaleko. Pred mnohými rokmi sa jeden z nich zdôveril môjmu veľmi blízkemu priateľovi, citujem:

„Stávame sa nesmierne mocnými, takými mocnými, že je to pre nás nebezpečné. Čím viac moci získavame, tým bližšie sa dostávame k povrchu. Zanechali sme stopu; a ako sa približujeme k povrchu, hrozí, že jedného dňa začne niekto túto stopu sledovať. A predsa sa nemôžeme zastaviť. Budeme ďalej zhromažďovať moc a približovať sa k povrchu, až kým sa vlastnou mocou nezničíme.“

Rockefellerova skupina verí, že sa to začína diať práve teraz. Sionisti v Izraeli odhadzujú všetky zábrany vo vedení vojny a vyvolávajú pritom odpor po celom svete.

A tu v Amerike stúpajú bolševici čoraz vyššie. Samozvaní „veľkí Židia“ začínajú na všetkých stranách svoju moc okato predvádzať namiesto toho, aby ju využívali skryto. Začína sa to diať v médiách, zábave, školstve, vláde — všade. Počet Židov na všetkých mocenských miestach v Amerike sa stáva

nápadným. Stále ide o jav, o ktorom si milióny Američanov nahovárajú, že ho nevidia. Nikdy neváhame spočítať ďalšie etnické skupiny, ktoré vidíme v mocenských postaveniach — či sú to Američania japonského pôvodu, Chicanos, černosí alebo ktokoľvek iný. Mnohí Američania však majú nadobudnúť neurčitý pocit, že sú antisemiti, ak sa odvážia rovnakým spôsobom spočítať Židov. Milióny ďalších to vidia, ale hovoria o tom iba vo svojich salónoch či vidieckych kluboch.

Medzi samotnými Židmi sa však miestami začínajú ozývať tlmené poplachy. Niektorí začínajú cítiť nebezpečenstvo protižidovskej reakcie na prudko rastúcu viditeľnosť Židov na mocenských miestach. Zosnulý Washington Star napríklad 28. mája zverejnil článok vysokého predstaviteľa Amerického židovského kongresu s názvom „ZNEPOKOJENÝ POHLAD NA ANTISEMITSKÝ OKRAJ“. Ako jeden z dôvodov svojich obáv uviedol, že Židia, citujem:

„...zastávajú verejné úrady v počte neúmerne veľkom ich percentuálnemu podielu na obyvateľstve.“

Priatelia, v konečnom dôsledku ide o toto: bolševicko-sionistické zložky tu v Amerike získali toľko moci, že začínajú zachádzať príďaleko. Napriek sebe samým sa začínajú vynárať na povrch a Rockefellerov kartel chce túto chybu použiť na ich zničenie. Súčasná administratíva bude na domácom fronte nútená správať sa čoraz fašistickejšie. A keď budú ozveny Adolfa Hitlera silnieť, znovu sa zrodí to, čo sa kedysi nazývalo „židovská otázka“.

To všetko mi vracia spomienky na jeden deň v Detroite v roku 1943, priatelia. Mal som na starosti odosielanie a prijímanie šifrovaných správ pre zosnulého plukovníka Charlesa Kinga, chránenca generála „Hapa“ Arnolda.

Jedného dňa ma rodina mojich židovských priateľov pozvala k sebe domov. Bol židovský sviatok a mal som sa s nimi podeliť o sviatočnú večeru. Bola to rodina utečencov z Nemecka a ich skúsenosti ma fascinovali. Napokon som sa spýtal: „Prečo nemecká vláda prenasledovala Židov?“ Muž sa na mňa pozrel a potom pri odpovedi sklopil zrak k tanieru. V hlase mal bolesť, keď potichu povedal:

„Bol som iba malý Žid, podnikateľ. Bol som dobrý Žid. Veľa z nás bolo dobrých, ale do všetkých týchto problémov nás dostali ‚velkí Židia‘. Jednoducho zašli príďaleko.“

„Čo myslíte tým, že zašli príďaleko?“ spýtal som sa. Odpovedal: „Prevzali všetky opraty moci v Nemecku. Nebolo nič, čo by neovládali. A tak teraz musia dobré jablká trpieť spolu so zlými.“ Potom dodal: „Viete, už je to niekoľko rokov, odkedy som prišiel do Ameriky. Za celý ten čas ste prvým človekom, ktorý sa ma vôbec opýtal, prečo nemecká vláda prenasledovala Židov. Takže teraz už viete prečo.“

Téma č. 3 — Pred niekoľkými dňami, 17. augusta, zvolali novinárov na oznámenie ministra zahraničných vecí Alexandra Haiga. Oznámil, že Spojené štáty rušia embargo na všetky vojenské lietadlá pre krajinu nazývanú Izrael. Bola to zelená pre 14 lietadiel F-16 a 2 lietadlá F-15, ktoré sa mali bez ďalšieho odkladu poslať Izraelu. Stalo sa tak presne mesiac po izraelskom bombardovaní Bejrútu.

Libanon sa z tejto katastrofy stále spamätáva. V percentuálnom vyjadrení je 300 mŕtvych v malom Libanone ekvivalentom 24 000 mŕtvych v Spojených štátoch. Keby katastrofa pripravila o život toľko ľudí tu iba pred mesiacom, pre nespočetných Američanov by to bolo stále jediné, na čom záleží. Stalo sa to však v Libanone, nie v Amerike. Keď teda Spojené štáty v podstate povedali Izraelu: „Tu máte ďalšie lietadlá, aby ste to mohli urobiť znova,“ vyvolalo to sotva vlnku.

Spojené štáty pri uvoľnení vojenských lietadiel ani len nevyjadrili názor, či ich Izrael používa správne. Haig na otázku novinára povedal, že príčiny embarga boli primerane vyriešené. Tieto prázdne slová však nikdy nevzkriesia mŕtvych v Libanone ani neutíšia vzlyky tých, ktorí za nimi smútia.

Uvolnenie vojenských lietadiel pre Izrael v tomto mesiaci je iba pokračovaním vzorca, ktorý som rozoberal minulý mesiac. Vzájomne prepojené vojenské junty Spojených štátov a Izraela sa ponáhľajú. Pevne ovládajú vojenské záležitosti a využívajú to naplno. Čo najrýchlejšie postupujú k cieľu termonukleárnej vojny medzi Spojenými štátmi a Ruskom. Ak uspejú dostatočne skoro, pretnú úskoky Rockefellerovho kartelu, ktoré som opísal v témach č. 1 a 2.

Samotné udalosti ukazujú, aký veľký je zhon v príprave na vojnu. Dňa 17. augusta boli americké vojenské lietadlá uvoľnené pre Izrael. Hneď nasledujúci deň, neskoro 18. augusta amerického času, vytvárali americké vojenské lietadlá nové titulky. Dvojicu líbyjských lietadiel SU-22 nalákali do krátkeho vzdušného súboja s americkými F-14. SU-22 sú predovšetkým lietadlá pozemnej podpory. Stíhačkám na získanie vzdušnej prevahy, ako je F-14, sa nevyrovnajú. Súboj sa skončil takmer hneď, ako sa začal. Obe líbyjské lietadlá zostrelili a zrútili sa do mora v zálive Sidra.

Spojené štáty úspech tohto vzdušného boja hlasno vytrubujú. Údajne má svet povedať, že to myslíme vážne. V mnohých hlavných mestách od Európy po Perzský záliv však odkaz čítajú inak. Mnohí európski vodcovia nervózne hovoria, že strýko Sam sa správa ako kovboj s príliš ľahkým prstom na spúšti. A šesť krajín Perzského zálivu vyvážajúcich ropu hovorí, že to dokazuje, že Amerika nemieni s Arabmi zaobchádzať spravodlivo.

Zostrelením líbyjských lietadiel v umelej konfrontácii Spojené štáty zostreľujú aj všetky nové vyhliadky na mier na Blízkom východe. Okrem toho, priatelia, bola epizóda líbyjského vzdušného súboja zinscenovaná aj na menej zjavné účely vojenského klamu. Príbehy o líbyjskom súboji sa teraz neustále opakujú, aby udržali našu pozornosť na Stredozemnom mori. Skutočné dianie sa medzitým odohráva inde. Dokonca aj príbehy, ktoré ste o samotnom súboji počuli, sú súčasťou obrovskej námornej „hry so škrupinkami“. Piloti, ktorí zostrelili líbyjské lietadlá, nie sú tí, ktorých Pentagón verejne označil. A, priatelia, lietadlá, ktoré Líbyjčanov zostrelili, nevzlietli z USS Nimitz!

Kým sú všetky oči upreté na Stredozemné more, skutočné námorné dianie prebieha na severe a západe. Dňa 14. júla sa začali najväčšie spojenecké námorné vojnové hry od druhej svetovej vojny. Týchto cvičení sa zúčastňuje 13 štátov, 120 000 vojakov, 250 lodí a viac než 1 000 lietadiel. Obrovské cvičenie s názvom „OCEAN VENTURE 81“ má pokračovať do konca októbra. Bude zahŕňať letecké útoky, protiponorkový boj, bombardovacie nálety a dokonca predstierané bitky medzi bojovými skupinami lietadlových lodí. Najdôležitejšie je, že mnohé z týchto vojnových hier preniknú do oblastí, ktoré sa tradične považujú za ruskú operačnú sféru! Tieto rozsiahle cvičenia, priatelia, zahrnú nielen severný Atlantik, ale aj Baltské a Nórske more.

Námorné vojnové hry, ktoré teraz prebiehajú v Atlantiku, sú postavené na novej americkej bojovnej stratégii proti Rusku. Túto stratégiu opísal minister námorníctva John Lehman mladší v rozhovore pre Chicago Sun Times pred dvoma mesiacmi, v nedeľu 21. júna. Lehman vysvetlil rastúcu závislosť Ameriky od lietadlových lodí. Na využitie týchto lodí článok opisuje Lehmanovu námornú stratégiu ako, citujem, „ofenzívnu“. Lehman hovorí, že naše námorníctvo by malo byť schopné a pripravené uzavrieť ruské námorníctvo na miestach, ako sú, citujem, „Japonské more, Barentsovo more a ďalšie pobrežné vody“. Lehman venuje významnú pozornosť aj — opäť citujem článok — „ochrane severného krídla NATO v Nórskom mori“.

Priatelia, práve do týchto oblastí majú rozsiahle spojenecké cvičenia preniknúť! Ide o radikálny odklon od minulej americkej námornej politiky. Slovom Johna Paula Jonesa sa zámerne plaví „v ústrety nebezpečenstvu“. Je to presne tá nová bojovná americká námorná politika, ktorú som prvýkrát zverejnil pred dvoma mesiacmi v AUDIO LISTE č. 65.

Priatelia, tunajší bolševici pracujú čoraz rýchlejšie na čoraz väčšom počte frontov, aby pripravili vojnu. Pred dvoma týždňami oznámili, že Amerika začne montovať neutrónové bomby. Toto oznámenie je ďaleko za skutočnosťou, pretože sa tajne vyrábajú už mnoho mesiacov! Jediný skutočný účel oznámenia o neutrónovej bombe bol politický. Je to len ďalší spôsob, ako administratíva predvádza svoju bojovnosť. Rovnako ako zostrelenie dvojice líbyjských lietadiel je to spôsob, ako povedať: „Sme pripravení a dychtiví po vojne.“ Väčšina Američanov by nesúhlasila, keby nám povedali pravdu. Pravdu nám však nehovoria, a tak pokračujeme po ceste k vojne.

Teraz sa pripravuje cesta k obnoveniu odvodov. Registrácia na odvod už platí a teraz jej dávajú zuby zverejňovaním federálneho stíhania tých, ktorí sa nezaregistrojú. Vláda navyše oprášila starý bolševický trik verejných oznamov „PRIHLÁSTE SA“. Cieľom je vyvolať medzi zaregistrovanými nevôľu voči tým, ktorí sa nezaregistrovali. Konečný výsledok: prinútiť susedov špehovať susedov.

Medzitým nám hovoria, že personálny problém je tým najhorším, ktorému armáda čelí. Zároveň vidíme sfalšované prieskumy verejnej mienky, podľa ktorých odvod podporuje čoraz viac Američanov. Na základe vyhlásenia stavu národnej núdze sa čoskoro vráti. Zostáva zistiť, kto zvíťazí v skrytom boji medzi Rockefellerovým kartelom a tunajšími bolševikmi. Jasná je iba jedna vec: bez ohľadu na to, kto zvíťazí, priatelia, vy aj ja prehráme!

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas na moje zhrnutie na poslednú chvíľu. V tomto AUDIO LISTE som sa vás pokúsil upozorniť na skrytý mocenský boj o kontrolu nad Spojenými štátmi. Na jednej strane stoja korporátni socialisti Rockefellerovho kartelu — fašisti. Hospodárskymi prostriedkami sa snažia odobrať moc vláde. Potom chcú pomocou tejto moci využiť starú takzvanú „židovskú otázku“ na zasadenie politického knokautujúceho úderu svojim bolševickým súperom.

Na druhej strane štátno-socialistickí bolševici používajú ako kľúčovú zbraň svoju kontrolu nad americkou armádou. Už vyhlásili vojnu Rusku a teraz sa snažia zatiahnuť Ameriku do tejto vojny — termonukleárnej vojny! Pokúšajú sa to urobiť príliš rýchlo na to, aby ich manévry Rockefellerovho kartelu mohli zastaviť.

Uprostred toho je chytená rozdvojená Reaganova administratíva. Biely dom je domom rozdeleným sám proti sebe — protichodné sily za zatvorenými dverami ho ťahajú najprv jedným a potom druhým smerom. Ani fašisti, ani bolševici v našej krajine vás nemôžu zachrániť. Iba VY môžete zachrániť seba s pomocou nášho Pána Ježiša Krista. Už dávno nás učil, že dom rozdelený sám proti sebe nemôže obstať. Kolaps, keď príde, bude skutočne ohromujúci.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.